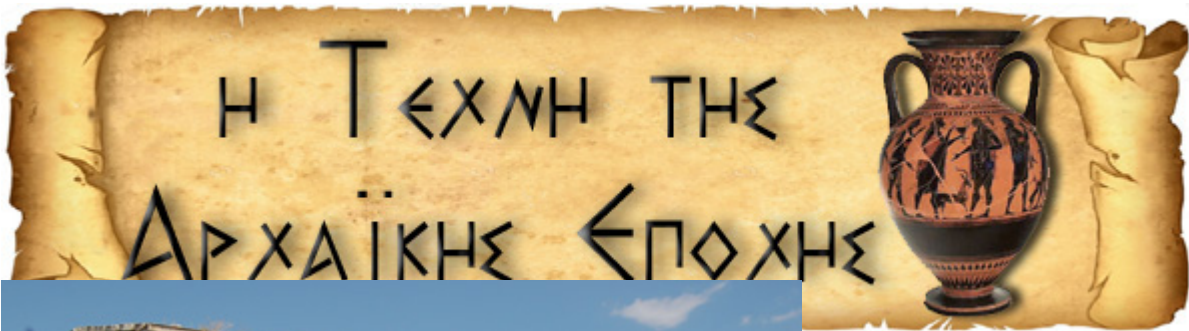

Ένα άγαλμα για την Άρτεμη

/ Πεμπουσία

Image not found or type unknown

Ο ναός του Ηφαίστου στην αρχαία αγορά της Αθήνας

Ο νέος βρέθηκε στην αρχαία

αγορά της Αθήνας, μπροστά στον ναό του Ηφαίστου. Εκεί θα συναντιόταν με έναν αντιπρόσωπο της Κρήτης. Από την προηγούμενη μέρα σκεφτόταν τον σκοπό αυτής της συνάντησης. Σίγουρα για κάποια δουλειά θα ήτανε. Του πήγαιναν πολύ καλά οι δουλειές. Είπινον τον καιρό όχι μόνο σε αυτόν, αλλά και σε όλους τους γλύπτες και τοιχομαχίτες. Και λυγροί ήταν, αφού εκείνη την εποχή, τον 6^ο π. Χ. αιώνα η Ελλάδα βίωσε μεγάλη οικονομική άνθηση.

κούρο ή κάποια κόρη; Πολλοί του ζητούσαν τέτοιου είδους αγάλματα εκείνη την περίοδο. Ο νέος είχε μάθει πολύ γρήγορα να φτιάχνει τέτοια έργα: ήξερε ότι για να δημιουργήσει έναν κούρο, έπρεπε να σκαλίσει το μάρμαρο με τέτοιον τρόπο, ώστε να δημιουργήσει έναν γυμνό νεαρό άνδρα, με τα χέρια κολλημένα στα πλάγια του σώματος, με το ένα πόδι λίγο πιο μπροστά από το άλλο. Αντίστοιχα, στις κόρες, το μάρμαρο έπρεπε να σκαλιστεί με τέτοιον τρόπο, ώστε η γυναίκα που θα σχηματιστεί να φαίνεται ντυμένη με ελαφριά ρούχα και καλοχτενισμένη. Όλοι οι τεχνίτες είχαν μάθει αυτές τις τεχνικές, καθώς έβλεπαν ότι τέτοιου είδους έργα
είχαν μεγάλη δημοφιλή.

Έτσι κι αυτός ο νέος, που ονομαζόταν Βούπαλος, είχε έρθει από

τη Χίο, τη γενέτειρά του, για να δραστηριοποιηθεί περισσότερο με το πάθος του, την γλυπτική. Ήταν γιος του Αρχέρμου, πολύ γνωστού γλύπτη της εποχής, και είχε μάθει άριστα την τέχνη από τον πατέρα του.

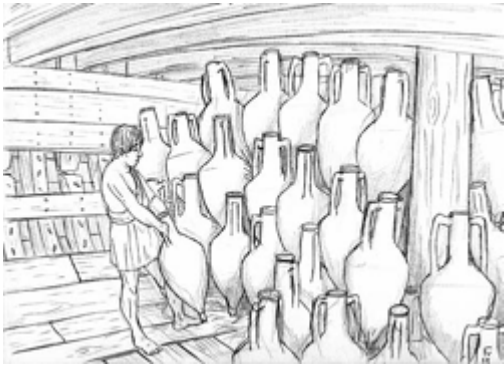
να έρθει. Ο Βούπαλος χάζεψε τον ναό του

Ηφαίστου. Πάντα τον εντυπωσίαζαν οι ναοί που ήταν

αφιερωμένοι στους θεούς και του άρεσε να τους παρατηρεί. Προσπαθούσε, κοιτώντας τους κίονες, τις κολόνες τους δηλαδή, να μαντέψει με τι ρυθμό χτίστηκε ο κάθε ναός, με δωρικό, ιωνικό ή κορινθιακό. Κοιτώντας τις κολόνες του ναού εκείνου, διαπίστωσε ότι ήταν χτισμένος σε δωρικό ρυθμό.

«Εσύ είσαι ο Βούπαλος;», μια φωνή τον διέκοψε από τις σκέψεις του. Ο αντιπρόσωπος από την Κρήτη είχε φτάσει. Φορούσε αρχοντικά ρούχα. Ο γλύπτης του έγνεψε καταφατικά. Αφού βρήκαν ένα ήσυχο μέρος για να μιλήσουν, ο ξένος του εξήγησε τις λεπτομέρειες της δουλειάς. Η φήμη του καλλιτέχνη είχε φτάσει στην Κρήτη και ήθελε να τον προσκαλέσει στην πόλη του, για να δημιουργήσει ένα άγαλμα της θεάς Άρτεμης. Και μάλιστα, μόλις τελείωνε το έργο, θα μπορούσε να ζητήσει όποια αμοιβή ήθελε. Ο νέος δεν χρειαζόταν να το σκεφτεί. Ενθουσιασμένος είπε αμέσως το “ναι”.

Και να που ο Βούπαλος την επόμενη κιόλας μέρα βρέθηκε μέσα στο πλοίο για την Κρήτη. Ήξερε ότι δε θα ήταν εύκολη δουλειά αυτή που είχε αναλάβει, γι' αυτό έστειλε μήνυμα, με ένα άλλο πλοίο που έφευγε για τη Χίο την ίδια ώρα, να ειδοποιήσουν τον αδερφό του να έρθει στην Κρήτη το συντομότερο δυνατό. Ο Άθηνις ήταν επίσης γλύπτης και θα τον βοηθούσε να τελειώσει το έργο πιο γρήγορα από ό,τι υπολόγιζε. Άλλωστε, οι δυο τους είχαν ξαναφτιάξει ένα άγαλμα

Ο καιρός ήταν πολύ καλός. Το καράβι διέσχισε τη

θάλασσα ήρεμα. Αφού έκανε μια βόλτα στο κατάστρωμα, ο Βούπαλος πήγε στο αμπάρι του πλοίου για να ξεκουραστεί λίγο μαζί με κάποιους άλλους συνταξιδιώτες του. Κάθισε σε μια γωνία και προσπάθησε να κοιμηθεί, μα δεν τον έπαινε ύπνος. Κοίταξε γύρω του να ξεκουραστεί. Στην απέναντι γωνία του πλοίου

υπάρχει σε σωρούς από άχυρα, γύρω στα και λάδι. Πολλοί τεχνίτες που γνώριζε ειοπλαστική, έφτιαχναν δηλαδή πήλινα

Μελανόμορφο

Αγγεία

Ερυθρόμορφο

κατασκευάσματα, γιατί οι έμποροι,

που ταξίδευαν συνεχώς, τα χρειάζονταν για να μεταφέρουν τα εμπορεύματά τους. Όμως στον Βούπαλο ποτέ δεν άρεσε αυτή η τέχνη. Η αλήθεια είναι όμως ότι του άρεσε πολύ η αγγειογραφία, η τέχνη του να σχεδιάζεις, να ζωγραφίζεις πάνω σε ένα αγγείο. Θυμήθηκε ένα διακοσμητικό αγγείο που είχαν στο πατρικό του σπίτι στη Χίο, πάνω στο οποίο φαίνονταν ζωγραφισμένοι διάφοροι ήρωες του Τρωικού Πολέμου, βαμμένοι με κόκκινο χρώμα. Ο πατέρας του, ο Άρχερμος, τότε ήταν που του είχε εξηγήσει πως όταν οι φιγούρες ενός αγγείου είναι βαμμένες με κόκκινο χρώμα τότε το αγγείο λέμε ότι είναι σε ερυθρόμορφο ρυθμό, ενώ όταν είναι βαμμένες με μαύρο λέμε ότι είναι σε μελανόμορφο ρυθμό. Κι ο ίδιος είχε προσπαθήσει να ζωγραφίσει σε αγγεία είτε με μαύρο είτε με κόκκινο χρώμα και κάποιες φορές το αποτέλεσμα ήταν αρκετά ικανοποιητικό, όμως η δημιουργία αγαλμάτων τον είχε κερδίσει.

Προσπάθησε να βολευτεί λίγο καλύτερα. Δεν έπρεπε να αγχώνεται. Εξάλλου σε λίγες μέρες θα ερχόταν και ο αδερφός του από τη Χίο να τον βοηθήσει. Άρχισε να σκέφτεται τα υλικά που θα χρειαζόταν για το άγαλμα της θεάς. Και πάνω σε αυτή τη σκέψη τον πήρε ο ύπνος.

Αλ. Σαββόπουλος

Περισσότερες λεπτομέρειες και εικόνες οι οποίες θα σου επιτρέψουν να κατανοήσεις καλύτερα τους ρυθμούς των ναών, τη γλυπτική και την αγγειογραφία της Αρχαϊκής Εποχής, μπορείς να βρεις στην παρακάτω παρουσίαση.

Δημοσίευση σε συνεργασία με τα

Εκπαιδευτήρια "Ο Απόστολος Παύλος"

